Pitanja i završne čestice

U prethodnim smo lekcijama naučili rečenici dodati razne informacije. Često smo to čineći naglašavali na koje pitanje odgovara koji dio rečenice - sada je vrijeme da naučimo ta pitanja i postaviti.

Čestice na kraju rečenice

Dosad smo naučili razne čestice koje dolaze uz imenice i određuju njihovu ulogu u rečenici. Osim takvih, postoje i čestice koje dolaze na kraju rečenice, iza predikata. One na razne načine nadopunjuju značenje ili mu dodaju osjećaje govornika. U ovoj ćemo lekciji naučiti tri najvažnije i najčešće: よ, ね i か.

Naglašavanje česticom &

Kad se pojavi na kraju rečenice, ova čestica sugovorniku na nju svraća pozornost. Koristimo je kad želimo istaknuti da rečenica sadrži neku novu informaciju:

```
たけしくんは けさ、日本にかえった。 Takeši se jutros vratio u Japan. たけしくんは けさ、日本にかえった<u>よ</u>。 Hej, Takeši se jutros vratio u Japan!
```

Koliko je naglasak dramatičan uvelike ovisi i o načinu na koji je rečenica izgovorena - na ovo treba dobro obratiti pozornost pri slušanju. Ponekad se ova čestica može pojaviti i odmah iza imenice (kao čestice na koje smo dosad navikli). U tom slučaju radi kao vokativ u hrvatskom jeziku:

```
たけしよ、日本にかえれ<sup>1</sup>。 Hej Takeši, vrati se u Japan.
```

Traženje potvrde česticom ね

Vrlo slično hrvatskom, dodamo li na kraju rečenice \$\frac{1}{2}\$, očekujemo od sugovornika da nam potvrdi ono što smo upravo rekli. Kao i ranije, intonacija je jako bitna, ali i taj je aspekt vrlo sličan hrvatskom. Završi li rečenica uzlaznom intonacijom, zaista od sugovornika očekujemo potvrdu, no ako je intonacija silazna, radi se o retoričkom pitanju.

```
はな
あの花は きれいです。 Onaj cvijet je lijep.
あの花は きれいですね。 Onaj cvijet je lijep, zar ne?
```

Upitna rečenica česticom \mathcal{D}^{4}

Osnovna funkcija ove čestice slična je u hrvatskom znaku ? (upitnik, nije greška u ispisu). Da bi bile gramatički potpune, sve upitne rečenice u japanskom trebaju na kraju imati česticu \mathfrak{P} , ali u kolokvijalnom govoru ona se često izostavlja kad je iz ostatka rečenice jasno da se radi o pitanju. U jednostavnim situacijama, ova čestica pretvara rečenicu u da/ne pitanje:

```
花子さんは たけしくんを みた。 Hanako je vidjela Takešija.
花子さんは たけしくんを みた<u>か</u>。 Je li Hanako vidjela Takešija?
```

 $^{^1{\}rm O}$ vaj oblik glagola koji završava na $\sim e$ još neko vrijeme nećemo učiti, ali radi se o imperativu koji često može zvučati grubo i nepristojno.

```
たけしくんは サルマを たべた。 Takeši je pojeo sarmu. たけしくんは サルマを たべたか。 Je li Takeši pojeo sarmu?
```

Ako rečenica završava neprošlim kolokvijalnim oblikom spojnog glagola (zdravo seljački \mathcal{E}), onda je običaj iz upitne rečenice taj \mathcal{E} izbaciti:

```
花子さんは サルマが きらい<u>だ</u>。 Hanako mrzi sarmu.
花子さんは サルマが きらいか。 Mrzi li Hanako sarmu?
```

Složenije upitne rečenice

Naučili smo česticom \mathcal{D} postavljati da/ne pitanja, no što ako želimo neku precizniju informaciju? U jezicima na koje smo navikli, postavljanje pitanja uključuje i preslagivanje redoslijeda riječi u rečenici, no u japanskom to nije slučaj. Pitanje ćemo napraviti tako da na mjesto gdje bi se u rečenici pojavila informacija koja nas zanima postavimo odgovaraju upitnu riječ:

```
すずきさんは <u>ともだち</u>と はなした。 Suzuki je razgovarala s prijateljem.
すずきさんは だれと はなしたか。 S kim je Suzuki razgovarala?
```

U nastavku se nalaze korisne upitne riječi za informacije koje zasad znamo izreći.

riječ	zamjenjuje	primjer odgovora
だれ	tko	すずきさん、あの人
なん/なに	$\check{s}to$	りんご、はこ
どれ	koje	あれ、これ
どの <nešto></nešto>	koje <nešto></nešto>	このねこ、そのいえ
どこ	gdje	そこ、いえのうしろ
どんな <nešto></nešto>	<i>kakvo</i> <nešto></nešto>	きれいな、あかい
どう	kako	きれいに、あかく
なん + <brojač></brojač>	koliko	三人、五匹

Vježba

Prevedite sljedeća pitanja na hrvatski i odgovorite na njih na japanskom.

- 1. だれが たけしくんの ケーキを たべたか。
- 2. 花子さんは なにを たべたか。
- 3. どれが あなたの ものですか。
- 4. どんなアイスクリームを かったか。
- 5. その かばん、どこで かったか。
- 6. パーティに ともだちが なん人 きたか。
- 7. コーヒー、どうですか。